

[Holstein.]

ger, hvis det ærede Medlem ikke mener, at en saadan Foranstaltning retfærdigvis gaar til Bunds. Hvis han ikke mener, at Bunden er naaet, kan han jo heller ikke mene, at det er en definitiv Gældssanering; dette forudsætter, at det er en til Bunds gaaende Sanering.

Det er altsaa det, det ærede Medlem kræver paa nuværende Tidspunkt af dansk Økonomi i den offentlige og private Hus-holdning, paa en Tid, hvor det danske Landbrug overhovedet ikke er i Stand til med Udbytte, endsige med bankmæssig Rentabilitet, at dyrke den danske Jord til Kvægfordring og til Korn, paa dette Tidspunkt, hvor hele Gældsspørgsmaalet i det danske Landbrug i al Almindelighed er sat paa Dagsordenen.

En Kommission er nedsat til at undersøge hele dette Spørgsmaal om Gælden og Realkrediten i det danske Landbrug, og det er saa sandelig med Føje, at dette gøres, naar Forholdet er det — jeg har mindet om det før, og jeg skal ikke blive træt af at minde om det i dette høje Ting —, at Landbruget i Øjeblikket har en samlet Pantegæld, som er 1 Milliard større, end den samlede Ejendomsskyldværdi var i Landbruget i Perioden 1909—16, da Landbruget gennemsnitlig havde højere Eksportpriser paa sine Produkter end nu, lavere Priser paa sine Importvarer, lavere Arbejds løn og lavere Skatter.

Hvis Forholdene bliver ved at arte sig, som de i Øjeblikket arter sig, og som de har artet sig i de sidste 3 Aar for Landbruget — og føj saa hertil de eksportmæssige Vanskeligheder, den Usikkerhed eksportmæssig set, som Landbruget nu i stigende Grad er ude for, og som det aldrig har kendt Sidestykke til i sin Historie —, saa tror jeg nok, vi roligt tør sige, at Gældssanerings-spørgsmaalet, Gældsindskrænkningsspørgsmaalet, Gældsindfrysningsspørgsmaalet, hvordan man nu vil udtrykke det, er et generelt højaktuelt Problem for hele det danske Landbrug.

Men just, skønt dette Spørgsmaal er et aktuelt Problem for hele det danske Landbrug, et Problem, som der før eller siden skal tages Stilling til, rejser det ærede Medlem Hr. A. Svensson Krav om en endelig Gældssanering i Sønderjylland.

Hvad forstaar det ærede Medlem da ved en *endelig* Gældssanering i Sønderjylland? Det maa dog vel kunne kræves, at han giver Besked herom. Naar man fra vor Side mener, at det er nødvendigt at træffe særlige Kriseforanstaltninger for Sønderjyl-

land, fordi den sønderjyske Befolkning uforskyldt er ramt saa uforholdsmæssig haardt af særlige økonomiske Forhold siden Genforeningen, ja, saa er det jo en Sag, om man skal give mere eller mindre til det. Det Lovforslag, der her foreligger, er et Forslag om midlertidig at hjælpe den særlig haardt ramte sønderjyske Befolkning igennem Krisen, saaledes at Broderparten af de gennemsnitlig duelige Landmænd, som uforskyldt sidder i Vanskeligheder, der vil nøde dem til at forlade Hjem og Bedrift, kan blive ved deres Hjem og deres Bedrift. Men en endelig Gældssanering, saaledes at der ikke mere med Rette kan rejses Spørgsmaal om økonomiske Særforanstaltninger i Sønderjylland — hvad forstaar det ærede Medlem dermed under de økonomiske Forhold, vi i Øjeblikket staar i her i Landet?

Er det overhovedet ikke ganske haabløst at tale om en saadan endelig Gældssanering paa et Tidspunkt, hvor den danske Guldindløselighed er suspenderet og ingen i Øjeblikket ved, hvor vi valutapolitisk ender, bl. a. af den simple Grund, at ingen ved, hvor man ender valutapolitisk blandt de erhvervsøkonomiske Faktorer ude i Verden, som er afgørende ogsaa for dansk Økonomi. Paa dette Tidspunkt, hvor man ikke har en fast til Guldet knyttet Værdimaaler, overhovedet ikke har en definitiv Stabilisering af den danske Valuta som Udgangspunkt — hvorledes i al Verden skulde man da kunne sanere endeligt, definitivt, uigenkaldeligt, saaledes at det Spørgsmaal er taget af Bordet og ikke mere bliver lagt paa Bordet: hvad der skal træffes af erhvervsøkonomiske Særforanstaltninger i Sønderjylland! Det er simpelt hen ganske umuligt.

Det er let nok her at staa og tale tankeløse Vælgere til Behag, det er overhovedet altid let i et givet Øjeblik at tale Vælgerne til Behag. Men der kommer en Regnskabets Dag, der kommer den Dag, da man kræver indfriet de gyldne Udsigter, som man har foregøglet dem, og forlanger klar Besked paa, hvad det er, man har ment, og hvad det er, man har villet. Naar man derfor fra konservativ Side søger paa dette Tidspunkt at gøre Overbud med Hensyn til økonomiske Foranstaltninger i Sønderjylland, synes det mig ogsaa, at den ærede Ordfører for de Konservative paa sit Partis Vegne har Pligt til at sige, hvad de i den økonomiske og finansielle Situation, der foreligger her i Landet i Almindelighed og for Landbruget i Særdeleshed, forstaar — blot antydningvis, i det store og hele, principielt — ved en endelig Gældssanering